

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 15 september 2022

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 54.138 //I/PN

Betreft: klacht betreffende een brief in het Nederlands

In zitting van 9 september 2022 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht met betrekking tot de verzending van een kopie van het rapport van de integriteitsaudit binnen de algemene directie economische inspectie van de Federale Overheidsdienst (FOD) Economie, KMO, Middenstand en Energie in het Nederlands aan een Franstalige inwoner van Brussel.

In een brief van 6 april 2022 heeft u ons het volgende meegedeeld: (vertaling)

« (...) Wij nemen akte van het feit dat de klager u heeft gevat met een klacht naar aanleiding van een in het Nederlands gestelde brief van 27 januari 2022 die de Federale Audit hem stuurde.

Deze brief was het antwoord op een verzoek dat hij in het Frans geformuleerd had, met name door de wet op de openbaarheid van bestuur in te roepen, om het eindrapport van een interne audit (FA202003ECO), uitgevoerd door de Federale Audit, te kunnen consulteren. Aan de hand van deze brief willen wij, zoals gevraagd, u ons standpunt over deze klacht uiteenzetten.

Er dient gepreciseerd te worden dat de klager een federale ambtenaar is die voor de FOD Economie werkt en meer bepaald binnen de Algemene Directie Economische Inspectie. Het is in die hoedanigheid dat de Federale Audit meermaals met hem in contact gekomen is. Het betrof in eerste instantie één van de personeelsleden die door de Federale Audit bevestigd werd in het kader van de audit FA202003ECO die in de loop van 2020 binnen de Algemene Directie Economische Inspectie van de FOD Economie uitgevoerd werd. Tijdens deze bevestiging werden de wetgeving en de regelgeving op het gebruik van de talen die van toepassing zijn op de federale ambtenaren nageleefd; met andere woorden, ieder drukt zich uit in de taal van zijn taalrol.

Vervolgens vonden er uitwisselingen plaats met de klager nadat hij contact genomen had met auditors van de Federale Audit om een overleg te organiseren over de mogelijkheid om bepaalde inbreuken op de integriteit binnen zijn dienst te signaleren waarvan hij meende kennis

te hebben. Bij de schriftelijke en mondelinge uitwisselingen die in dit kader plaatsvonden werden vanzelfsprekend altijd voornoemde regels op het gebruik van de talen die van toepassing zijn op de federale ambtenaren gerespecteerd.

In 2021 tenslotte, stuurde de klager een e-mail naar de Federale Audit met de vraag een kopie van het auditrapport FA 202003ECO te verkrijgen. In het kader van deze contacten werd eveneens de taalregeling van de federale ambtenaren toegepast. Op 9/3/2021 heeft de Federale Audit de klager dus geantwoord via een e-mail gesteld in het Nederlands. De klager heeft nooit enig bezwaar geuit tegen deze manier van handelen, hierdoor, minstens impliciet, erkennend dat hij dit verzoek om inzage van het rapport te krijgen indiende in de hoedanigheid van ambtenaar. Deze conclusie vloeit logischerwijze ook voort uit het feit dat het enige verband tussen hem en dit rapport – en de audit die hieraan ten oorsprong ligt - zijn hoedanigheid van federaal ambtenaar is. Zonder deze hoedanigheid had hij er niet eens kennis van gehad.

In deze context ontving de Federale Audit de brief van de klager van 13 december gesteld in het Frans. De brief kwam per aangetekende zending aan op het secretariaat van de Federale Audit. In deze brief stelt de klager op geen enkele wijze dat, door middel van deze brief, hij het contact niet langer beschouwde als een communicatie tussen federale ambtenaren maar dat het, in strijd met de logica van de vroegere contacten, ging om een verzoek van een burger aan de overheid. Daarom heeft de Federale Audit in haar antwoord van 27 januari 2022 de taalregeling toegepast die van kracht is tussen federale ambtenaren en dus een brief gesteld en verstuurd in de taal van de ambtenaren die het dossier behandelen, namelijk het Nederlands.

Op 24 maart stuurde de klager een e-mail naar de Federale Audit waarin hij ons antwoord van nul en gener waarde achtte omdat het een inbreuk was op zijn recht om als burger (die het Frans gekozen had om zijn brief te stellen) een antwoord in het Frans te ontvangen van de federale administratie. Toen de Federale Audit er kennis van nam dat de klager zijn verzoek van 13 december 2021 als een verzoek van een burger aan de overheid beschouwde, heeft de Federale Audit onmiddellijk een antwoord in het Frans gesteld en hem dit onverwijld via aangetekende zending laten bezorgd. Op 6 april 2022 bevestigde de klager dat hij de brief van de Federale Audit correct ontvangen had (zie bijlage).

Gezien de hierboven beschreven feiten meent de Federale Audit dat, indien er een inbreuk op de wetten op het gebruik van de talen plaats vond, deze gebaseerd is op een misverstand; een misverstand dat in zeker mate ook te wijten valt aan de klager. Zoals reeds vermeld, communiceerde de klager altijd zonder probleem met de Federale Audit in naleving van de taalregeling van kracht tussen de federale ambtenaren. Het feit dat hij zichzelf in zijn brief van 13 december 2021 zonder duidelijke reden beschouwt als een burger die zich tot de overheid richt - zonder het uitdrukkelijk te preciseren – en dat hij de hierbij horende taalregeling wenst toe te passen, lijkt eerder ingegeven door de inhoud van het antwoord dat de Federale Audit hem gegeven heeft dan door een oprechte bezorgdheid over de toepassing van de wetgeving op het gebruik van de talen.

Dit neemt niet weg dat de Federale Audit zich ervan had moeten vergewissen dat het inzagerecht gebaseerd op de wet betreffende de openbaarheid van bestuur die de heer [...] aanhaalt in zijn brief van 13 december 2021 een recht is dat elke rechtzoekende heeft. Bijgevolg was het eigenlijk opportuun geweest dat de Federale Audit in haar antwoord eerst de algemene wetgeving op het gebruik van de talen had toegepast en dus de brief in het Frans had gesteld.

Wat in elk geval geen twijfel lijdt, is dat de rechten van de klager niet ernstig geschonden werden en dat hij geen enkel onrecht geleden heeft omwille van dit misverstand. Van zodra de klager immers liet weten dat hij een antwoord in het Frans wou, heeft de Federale Audit hem dit antwoord bezorgd.

In ondergeschikte orde wenst de Federale Audit uw aandacht te vestigen op het feit dat de grond van de zaak de eis van de klager betreft om het auditrapport FA20203ECO te ontvangen. De Federale Audit moest altijd negatief antwoorden op de verzoeken van de klager wat dat betreft aangezien volgens het reglementaire kader van de Federale Audit van financiën het eindrapport van een audit slechts bezorgd mag worden aan de leidende ambtenaar van de geauditeerde dienst. De wet op de openbaarheid van bestuur bepaalt ook uitzonderingen op de publicatie die in beginsel *in casu* toepasbaar zijn. In antwoord op de aangetekende brief van de klager werd hetzelfde antwoord verschaft en gemotiveerd. De Federale Audit sluit niet uit dat de klacht van de klager eerder ingegeven is door zijn ontevredenheid met deze materiele evaluatie dan door zijn bezorgdheid over de strikte toepassing van de wetgeving op het gebruik van de talen. (...)”

*
* *

De Federale Interne Audit voert audits uit over de doeltreffendheid van de systemen van interne controle en risicobeheer bij de federale en programmatorische overheidsdiensten. Het is een onafhankelijk orgaan dat administratief is ondergebracht bij de FOD Kanselarij van de Eerste Minister.

Derhalve is de Federale Interne Audit een rechtspersoon die concessiehouder is van een openbare dienst in de zin van artikel 1, 2° van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna Bestuursstaalwet).

De Federale Interne Audit is een centrale dienst in de zin van de Bestuursstaalwet.

Overeenkomstig artikel 41 Bestuursstaalwet maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De VCT stelt vast dat, volgens de informatie verschaft door voornoemde administratie, de taal van de particulier moeilijk te bepalen was aangezien hij niet preciseerde of hij zich tot de administratie wendde als particulier of als ambtenaar. De administratie kon redelijkerwijze niet weten welke taal zij diende te gebruiken met de particulier.

De klacht wordt derhalve ontvankelijk maar ongegrond bevonden.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.